

Sygnatura akt I C 374/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Adamek-Rogowska

Protokolant: Justyna Ferenc

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 września 2015 r. w K.

sprawy z powództwa G. C. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...)

przeciwko E. W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 214,00 zł (dwieście czternaście 00/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25.02.2013 r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 52,87 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 374/15

UZASADNIENIE

Powód G. C. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) G. C. wniósł o zasądzenie od pozwanej E. W. kwoty 433 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 283 zł od dnia 25.02.2013r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu żądania twierdził, że w dniu 25.01.2013r. pomiędzy stronami została zawarta umowa pożyczki. Pozwana nie wywiązała się z obowiązku jej spłaty. Dochodzona pozwem kwota obejmuje 283 zł z tytułu niespłaconej pożyczki, 50 zł z tytułu wezwania do zapłaty, 100 zł z tytułu kosztów windykacji.

Pozwana E. W. pierwotnie podniosła, iż na poczet pożyczki spłaciła sumę 500 zł, następnie wniosła o oddalenie powództwa w zakresie odsetek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25.01.2013r. pomiędzy pozwaną E. W. a powodem G. C. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) G. C. została zawarta umowa pożyczki. Zgodnie z jej treścią przedmiotem umowy było udzielenie pożyczki gotówkowej w kwocie 283 zł. Od kwoty pożyczki pożyczkodawca pobrał w prowizję wysokości 5 % „kwoty pożyczki” tj. 14 zł. Umowa przewidywała ustanowienie zabezpieczenia, którego koszt ustalono na 69 zł. Zabezpieczeniem pożyczki - według zapisu umowy- było poręczenie spłaty pożyczki przez firmy (...). Termin zwrotu pożyczki został określony na 24.02.2013r. Niespłacenie pożyczki w terminie skutkowało uznaniem zadłużenia za przeterminowane i naliczaniem odsetek w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

W przypadku niezwrócenia przez pożyczkodawcę w ustalonym terminie pożyczki pożyczkobiorca mógł wszcząć postępowanie windykacyjne, którego koszt ponosił pożyczkodawca. Za wezwanie do zapłaty ustalona została opłata wysokości 50 zł, za czynności windykacyjne 100 zł miesięcznie.

Dowód: umowa pożyczki k. 6

Pismem z 11.03.2013r., wysłanym pozwanej drogą pocztową, została ona wezwana do zapłaty kwoty 336 zł z tytułu umowy pożyczki.

Dowód: wezwanie k.7

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie pozwana, zawierając umowę pożyczki działała jako konsument. Ochrona konsumentów jako słabszej strony stosunków zobowiązaniowych znalazła swoje odzwierciedlenie nie tylko w przepisach ustawowych, ale i w art.76 Konstytucji RP, zgodnie z którym władze publiczne chronią konsumentów, użytkowników i najemców przed działaniami zagrażającymi ich zdrowiu, prywatności i bezpieczeństwu oraz przed nieuczciwymi praktykami rynkowymi. Zakres tej ochrony określa ustawa. Zawierając przedmiotową umowę pożyczki z pozwaną posłużono się wzorcem umowy wykorzystywanym przez powoda - co sądowi wiadomo z urzędu - przy zawieraniu umów pożyczki.

Zgodnie z art. 385 k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, jeżeli zostały sformułowane jednoznacznie. Nie uzgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu.

Wynagrodzeniem za korzystanie przez pożyczkobiorcę z pożyczki są zasadniczo odsetki, których górny pułap w celu zapobieżenia lichwie został wyznaczony przepisem art.359 § 2 k.c. jako czterokrotność wysokości stopy kredytu lombardowego NBP.

Z treści umowy zawartej z pozwaną wynika, że jej przedmiotem była pożyczka wysokości 283 zł. Faktycznie jednak pozwana nie otrzymała takiej sumy bowiem poza prowizją w kwocie 14 zł, umowa przewidywała z tytułu zabezpieczenia pożyczki kwotę 69 zł, niejako „potrąconą” z ustalonej w umowie sumy pożyczki. Tym samym faktycznie pozwana otrzymała kwotę 200 zł. Brak jest jednak dowodu na to aby doszło do zawarcia umowy poręczenia. Zgodnie zaś z art.876 §1k.c. oświadczenie poręczyciela powinno być pod rygorem nieważności zawarte na piśmie. Nie został także przedstawiony żaden dowód potwierdzający faktyczne uregulowanie kwoty 69 zł z tytułu poręczenia. W tych okolicznościach nie ma podstaw aby pozwana miała zapłacić kwotę 69 zł z tytułu zabezpieczenia pożyczki.

Umowa nie określała także rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania pożyczki.

Za mające charakter klauzul abuzywnych, a zatem nie wiążących konsumenta, należy uznać zapisy w umowie pożyczki przewidujące opłaty za wezwanie do zapłaty wysokości 50 zł oraz czynności windykacyjne wysokości 100 zł miesięcznie. Tego rodzaju należności powinny zasadniczo odpowiadać kosztom rzeczywiście poniesionym (zob. min. wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w z dnia 15.06.2012r., XVII Amc 5345/11, w którym uznano za niedozwolone i zakazano jednemu z banków wykorzystywania min. postanowienia dotyczącego opłat za wysłanie wezwań do zapłaty w wysokości 15 zł. Klauzula w tym zakresie jest zapisana w rejestrze klauzul niedozwolonych pod poz. 5331, wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 16.01.2013r., (...), gdzie za niedozwoloną została uznana opłata za wysłanie monitu w wysokości 10 zł. Z kolei w wyroku z 19.12.2014r., (...), Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolony uznano zapis ustalający opłatę za bezpośrednią wizytę w miejscu zamieszkania klienta w przypadku nieterminowej spłaty w wysokości 50 zł.)

Prawomocne wyroki w zakresie klauzul niedozwolonych korzystają, stosownie do art.479⁴³ k.p.c., z prawomocności rozszerzonej w związku z tym sąd winien je uwzględnić z urzędu. Z tych przyczyn, w sytuacji kiedy powód nie wskazał rzeczywistych kosztów poniesionych w związku z niewywiązaniem się przez pozwanego ze spłaty, sąd nie uwzględnił także naliczonych kwot z tytułu wezwań do zapłaty oraz kosztów windykacji.

Pozwana nie przedstawiła dowodu spłaty przedmiotowej pożyczki. Okazane przez nią dowody wpłaty dotyczą innej pożyczki. Nie ma także podstaw do oddalenia żądania w zakresie odsetek od opóźnienia w spłacie zobowiązania. Żądanie z tego tytułu podlegało uwzględnieniu na podstawie art.481 k.c.

W konsekwencji powództwo podlegało uwzględnieniu na podstawie art.720 § 1 k.c. w zakresie kwoty 214 obejmującej niespłacony kapitał 200 zł, prowizję w kwocie 14 wraz z odsetkami. Oddaleniu z przyczyn opisanych wyżej podlegało żądanie co do kwoty 69 zł z tytułu zabezpieczenia pożyczki, 50 zł z tytułu wezwania do zapłaty, 100 zł z tytułu kosztów windykacji (433-69-100-50).

Postanowienie o kosztach wydano na podstawie art.100 k.p.c., zasadzając je proporcjonalnie do uwzględnionego żądania (107 zł x 49,42%).